

EXPUNERE DE MOTIVE

Legislația Uniunii Europene cu privire la relațiile de muncă, precum și Legea nr.53/2003 privind Codul muncii din România stipulează la art. 112-114 faptul că pentru salariații angajați cu normă întreagă durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână. Prin excepție de la această prevedere, durata timpului de muncă, ce include și orele suplimentare, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână. Așadar, numărul total al orelor suplimentare pe care le poate efectua un salariat cu normă întreagă nu poate depăși 32 de ore lunar, în condițiile acordului explicit al angajatului.

În sectorul public, potrivit Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, din cauza constrângerilor bugetare și din necesitatea reducerii cheltuielilor de personal pe ansamblul bugetului general consolidat, munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia. Așadar, opțiunea pentru plata orelor suplimentare în sectorul public, respectiv compensarea acestora cu ore libere plătite rămâne un atribut al politicii guvernamentale, în funcție de evoluțiile bugetare.

În sectorul privat, cea mai mare parte a statisticilor relevă faptul că angajații cu normă întreagă efectuează ore suplimentare, care fie nu sunt plătite deloc, fie nu sunt plătite corespunzător, fie nu sunt înregistrate fiscal ca volum de muncă suplimentară, în vedere reducerii costurilor fiscale ale agenților economici cu factorul muncă.

Astfel, potrivit celor mai recente informații furnizate de Eurostat, deși **peste 80,4%[1] dintre angajații români din sectorul privat susțin că lucrează efectiv peste programul de 40 de ore săptămânal, mai puțin de 10% dintre orele suplimentare sunt declarate și plătite într-un mod fiscalizat.**

Cauza principală pentru care orele suplimentare prestate de angajați nu se reflectă și în veniturile salariale suplimentare este povara fiscală foarte mare aplicată veniturilor salariale obținute în România (41,5% în sarcina angajatului și 2,25 contribuția asiguratorie pentru muncă).

Prin plata nefiscalizată a orelor suplimentare efectuate, angajații sunt prejudiciați, în primul rând prin neplata contribuțiilor de asigurări sociale, din care se nasc drepturi viitoare la pensii (pensiile de asigurări sociale de stat) și contribuții la fondurile de pensii administrate privat (Pilonul 2).

În fața acestei realități, propunem ca veniturile obținute persoanele fizice care realizează venituri din salarii aferente orelor suplimentare prestate, în limita a maximum 32 de ore lunar, pentru contractele de muncă cu normă întreagă, la același angajator, să fie scutite impozit pe venit și de contribuții de asigurări sociale de sănătate. Din veniturile obținute de angajați pentru munca suplimentară se va reține exclusiv contribuția de asigurări sociale, în scopul creșterii beneficiilor la pensie.

Scopul urmărit este acela al creșterii gradului de conformare fiscală voluntară pentru veniturile obținute din munca prestată peste cele 40 de ore muncite săptămânal, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă.

[1] https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Actual_and_usual_hours_of_work

Propunem, de asemenea, exceptarea de la acest mecanism a personalului plătit integral sau parțial din fonduri publice, deoarece, potrivit legislației salarizării din sectorul public, munca suplimentară în sectorul public nu se compensează monetar, ci prin timp echivalent timp liber.

Din punct de vedere bugetar, măsurile propuse vor avea un impact **pozitiv** asupra veniturilor din contribuții la Bugetul asigurărilor sociale de stat, în condițiile creșterii gradului de conformare fiscală și a faptului că, **în prezent, orele suplimentare prestate nu sunt declarate fiscal decât într-un procent mai mic de 10%.**

Prin creșterea gradului de conformare fiscală, anticipăm că **peste 70% din munca suplimentară prestată de angajații din sectorul privat va fi declarată fiscal și că veniturile bugetare din contribuții de asigurări sociale vor crește substanțial (ca efect de primă rundă), compensând în proporție de peste 300%** scăderile de venituri din impozitul pe venit și contribuții de asigurări sociale de sănătate.

Având în vedere argumentele prezentate, înaintăm Parlamentului României, spre dezbatere și adoptare, prezenta propunere legislativă.

ROMANIA
SENAT

INIŢIATORI

Nr. crt.	NUME ŞI PRENUME	SEMNĂTURA
1.	Claudiu-Vasile RĂCUCI – Senator PNL	
2.	VESTEA MIHAIL – PNL	
3.	MARIAN CĂLIN PETRU PNL	
4.	Bortun Ştefan	
5.	PETREA DORIN SILVIU	
6.	Ovidiu Ştoru	
7.	Fodoca Liviu	
8.	Cătălin Daniel Fenechiu	
9.	Nicolescu Tăgârlas Cristian	
10.	BLAGA VASILE	
11.	ABRUDEAN MIRCEA	
12.	MARIA-GABRIELA HORGA	
13.	COTEŢ MIHAI	
14.	SILVIU-IULIAN COSA	
15.	Flutur Gheorghe	
16.	VARGA GLAD	
17.	Stefanache Gheorghe	

18.	Pârculescu Vota	
19.		
20.		
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		